



## Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο ἀγάγῃ ὁ τάλας, δεδοικῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

## Ἡ ἄποψις τοῦ Πάπα διὰ τὴν κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν\*

*«Κατὰ τὸν Πάπα,  
ἡ κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ,  
ὑπολείπεται ἱστορικῶς καὶ θεολογικῶς  
τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χριστιανισμοῦ,  
δηλαδὴ τοῦ Καθολικισμοῦ»*

*Τοῦ κ. Ἰωάννου Κορναράκη,  
Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ  
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν*

**Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ** Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, σὲ συνέντευξη, ποὺ παρεχώρησε σὲ ἔφημερίδα τῆς Β. Ἑλλάδος, μεταξὺ ἄλλων, σχετικῶς μὲ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα στὴν Κωνσταντινούπολη, εἶπε ὅτι ἡ ἐπίσκεψη αὐτὴ

*«ἐκπέμπει μήνυμα αἰσιοδοξίας», ἐνῶ, «ἀναφερόμενος στὸν διάλογο τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, τάχθηκε ὑπὲρ τῆς ἔνωσής τους καὶ πρόσθεσε πὼς ἀπὸ τῆ μέχρι τώρα διδασκαλία τοῦ Πάπα ὡς θεολόγου, ἐκφράζεται ἡ κοινὴ συνειδηση τῆς ἄδιαιρέτου ἀρχαίας Ἐκκλησίας».* («Ο.Τ.» 27.10.06).

Ἡ ἄποψη αὐτὴ τοῦ Παναγιωτάτου κ. Βαρθολομαίου, ἂν πράγματι ἔτσι διατυπώθηκε, στὴν ἐν λόγω συνέντευξη, φαίνεται νὰ μὴ δικαιώνεται ἐκ τῶν πραγμάτων, ἐφόσον ἄλλωστε, οὐσιαστικῶς, δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ διδασκαλία τοῦ Πάπα νὰ εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν κατεστημένη διδασκαλία τῆς παπικῆς ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας!

Ἡ δὲ διδασκαλία τῆς παπικῆς Ἐκκλησίας ἀφίσταται, ὡς γνω-

στόν, παρασάγγας ἀπὸ τῆ συνείδηση τῆς «ἀρχαίας ἀδιαίρετου Ἐκκλησίας»!

Ἐπειτα, ἔνωση δύο Ἐκκλησιῶν δὲν εἶναι δυνατὴ ὡς ἔνωση μὲ τὸν Πάπα καὶ τῆ διδασκαλία του, ἔστω καὶ ἂν ἀκόμη ἡ διδασκαλία τοῦ Πάπα ἐκφράζεται ὡς συνείδηση τῆς ἀρχαίας κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας!

\* \* \*

**ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ**, ὅμως, ἡ πιὸ πάνω ἄποψη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου βρίσκεται ἐκτὸς τῆς πραγματικότητος!

Ὁ Πάπας Βενέδικτος ὁ ΙΣ', στὴ γνωστὴ διάλεξή του, στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ρετισβάνης<sup>1</sup>, ἡ ὁποία προκάλεσε τὴν ὀργὴ τοῦ μουσουλμανικοῦ στοιχείου, στὴν ἴδια αὐτὴ διάλεξη, βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ ὑποτιμήσει τὴν ἐκκλησιολογικὴ - θεολογικὴ ἀρτιότητα καὶ ὀλοκληρία τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ νὰ τὴν παρουσιάσει ὡς ὑστεροῦσα στὰ σημεῖα αὐτά, τοῦ ρωμαιοκαθολικισμοῦ!

Εἶπε δηλαδὴ ὁ Πάπας, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι

*«Ἡ βαθύτερη προσέγγιση ἀνάμεσα στὴ βιβλικὴ πίστη καὶ τὴν ἑλληνικὴ φιλοσοφικὴ ἀναζήτηση ἦταν γεγονὸς ἀποφασιστικῆς σημασίας ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς ἱστορίας τῶν θρησκειῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐκείνη τῆς παγκόσμιας ἱστορίας. Εἶναι ἓνα γεγονὸς, πὺ μᾶς ἀφορᾷ ἀκόμη καὶ σήμερα. Λόγω αὐτῆς τῆς σύγκλησης δὲν ἀποτελεῖ ἐκπληξη ὅτι ὁ Χριστιανισμός, παρότι οἱ ἀρχές του καὶ οἱ ὀρισμένες πολὺ σημαντικὲς ἐξελίξεις τοποθετοῦνται στὴν Ἀνατολή, τελικὰ ἔλαβε τὴν ἱστορικὰ ἀποφασιστικὴ μορφή στὴν Εὐρώπη. Μποροῦμε νὰ τὸ δοῦμε καὶ ἀπὸ ἄλλη πλευρά: Αὐτὴ ἡ σύγκληση, μὲ τὴν ἀκόλουθη πρόσθεση τῆς ρωμαϊκῆς κληρονομίας, δημιούργησε τὴν Εὐρώπη καὶ παραμένει τὸ θεμέλιο αὐτοῦ, πὺ ὀνομάζουμε Εὐρώπη»<sup>2</sup>!*

Ἐπομένως ἡ «ἀρχαία ἀδιαίρετος Ἐκκλησία», δὲν ἀποτελεῖ, κατὰ τὸν Πάπα, τὴν «ἱστορικὰ ἀποφασιστικὴ μορφή τοῦ Χριστιανισμοῦ»!

Κατὰ τὸν Πάπα **τελικὰ**, ἡ κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὑπολείπεται ἱστορικῶς καὶ θεολογικῶς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χριστιανισμοῦ, δηλαδὴ τοῦ καθολικισμοῦ, ὁ ὁποῖος διαμορφώθηκε (ἐξελικτικῶς) μὲ καίριες παρεκκλίσεις ἀπὸ τὴ συνείδηση τῆς ἀρχαί-

ας Ἐκκλησίας καὶ ἐν τούτοις ἀξιῶναι σήμερα πρωτεῖο ἀλάνθαστου καθορισμοῦ τῆς ἱστορικῆς ἀποφασιστικῆς μορφῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ!

Ἔτσι ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Πάπα, ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς διαμορφώθηκε ὀριστικῶς στὸν εὐρωπαϊκὸ ἀποκλειστικῶς χῶρο, δηλώνει σαφῶς ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος κατ' Ἀνατολὰς Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, παρὰ τὸν καταπληκτικὸ πλοῦτο τῆς πατερικῆς παραδόσεως, δὲν ἐκφράζει ἱστορικὰ αὐτό, ποὺ σήμερα λέγεται Χριστιανισμὸς!

Ἄλλὰ ἡ συνέπεια ἐνὸς τέτοιου ἰσχυρισμοῦ σημαίνει αὐτομάτως, ὅτι, στὴν ἐνδεχόμενη περίπτωση μιᾶς ἐνώσεως τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ἡ «ὑποβαθμισμένη» Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ὡς ἐταῖρος τῆς Παπικῆς εὐρωπαϊκῆς Ἐκκλησίας, χρειάζεται (κατὰ τὴ λογικὴ τοῦ Πάπα) περίοδο ἐξελικτικῆς πορείας της (πρὸς τὰ πρόσω), σύμφωνα μὲ τις παπικὲς - εὐρωπαϊκὲς ἀξιώσεις, προκειμένου νὰ φθάσει ἡ Ἐκκλησία αὐτή, ἡ Ὁρθόδοξος, στὸν εὐρωπαϊκὸ χαρακτήρα τῆς χριστιανικῆς της αὐτοσυνειδησίας, μάλιστα μὲ τὴν ἀποδοχὴ τῆς διδασκαλίας τῆς ρωμαϊκῆς κληρονομίας!!!

Ἐπὶ πλέον ὁ ἐν λόγῳ ἰσχυρισμὸς τοῦ Πάπα, σὲ μιὰ «αἰσιόδοξη» ἐνδεχόμενη ἔνωση τῶν Ἐκκλησιῶν, σημαίνει ἐπίσης τὴν ὑποτέλεια τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὴν ἀποκλειστικὴ ἐξουσία τοῦ Πάπα, τοῦ «Πατριάρχου τῆς Παγκόσμιας Ἐκκλησίας»!

Σὲ μιὰ τέτοια περίπτωση, πρῶτο τὸ (πρῶην) Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ ἀκολούθως τὰ λοιπὰ Πατριαρχεῖα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, θὰ εἶναι πλέον ὑποτελεῖ αὐτῆς τῆς Παγκόσμιας κυριαρχίας τοῦ Ρωμαίου Ποντίφικος!

\* \* \*

**Ποῦ** πορεύεται, ἀλήθεια, ἡ ὑψηλὴ ἡγεσία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας;

Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἀγωνιᾷ καὶ προβληματίζεται!

Καὶ προβληματιζόμενο ἀγωνιᾷ τὴν ἀγωνία τῆς... Γεθσημανῆς!

«Οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;».

Μαζὶ μὲ τὸ πλήρωμα ἀγωνιᾷ ὁ Χριστὸς τῆς Γεθσημανῆς!

Καὶ ἀναμένει τὴν ἔκβαση...!



---

(\*) Ἐφημερ. «**Ορθόδοξος Τύπος**», ἀριθ. 1666/24.11.2006, σελ. 1. Ὑπογραμ. κειμ. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Βλπ. Καθολικὸ περιοδ. «*Σύγχρονα Βήματα*», Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2006, σελ. 132 ἔξ. **Λόγος, Πίστη καὶ τὸ Πανεπιστήμιο. Ἀναμνήσεις καὶ στοχασμοὶ τοῦ Πάπα Βενέδικτου τοῦ Ιζ'.**
2. Ἄνωτ. σ. 136 ἔξ.